

§ 6.

Přejímací ceny jsou splatny, jakmile se plodiny skutečně dodají do nakládací stanice neb do mlýna, po případě skladiště obilním ústavem, případně jeho zmocněncem určeného. V přejímací ceně jsou zahrnuty výlohy nakládací a dopravné až do nejbližší železniční stanice neb přístaviště, mlýna neb skladiště.

Dodávka budiž prokázána duplikátem nakladního listu neb potvrzením dopravního podniku — mlýna neb skladiště.

§ 7.

Přestupky tohoto nařízení trestají se dle ustanovení §§ 34—38 nařízení vlády republiky Československé o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n.

§ 8.

Toto nařízení, kterým se ruší nařízení Úřadu pro lidovou výživu ze dne 27. června 1918, č. 235 ř. z. a nařízení ministerstva pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem zemědělství a financí ze dne 27. prosince 1918, č. 6 Sb. z. a n. z r. 1919, nabývá platnosti dnem vyhlášení. Ministerstvo pro zásobování lidu se zmocňuje toto nařízení provést v dohodě s ministerstvem zemědělství a financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Hampl v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Horáček v. r.
Staněk v. r.	Habrman v. r.
Dr. Winter v. r.	Prášek v. r.
Dr. Heidler v. r.	Klofáč v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 435.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 29. července 1919
o nejvyšších cenách bramborů.**

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zákona čl. LXIII z roku 1912 a čl. L z roku 1914 se nařizuje:

§ 1.

Cena zdravých, přiměřeně suchých, země a klíčků prostých bramborů domácí sklízň roku 1919 nesmí přesahovati u producenta obnos 28 K za 1 metrický cent.

V této ceně obsaženo jest již i dovozní na železniční neb lodní stanici nebo na jiné místo, jestliže místo určení od místa nakládání není vzdálenější než 2 km.

Jinak příplácí se producentům za dovoz:

do vzdálenosti od 2 km do 5 km za 1 q 1 K,
do vzdálenosti od 5 km do 10 km za 1 q 2 K,
do vzdálenosti od 10 km do 15 km za 1 q 3 K,
do vzdálenosti od 15 km do 20 km za 1 q 4 K,
a při vzdálenosti větší než 20 km za 1 q 5 K.

Při počítání těchto vzdáleností nutno vycházeti ze středu zemědělského podniku (dvora), z kterého brambory byly přivezeny.

Nejvyšší ceny rozumí se bez pytlů a při hotovém zaplacení.

§ 2.

Za brambory, jež budou převzaty teprve po 1. březnu 1920 poskytne se producentům příplatek za přezimování v obnosu K 4— za 1 q.

§ 3.

Ceny bramborů v drobném prodeji ustanoví ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 4.

Toto nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Horáček v. r.
Dr. Veselý v. r.	Habrman v. r.
Staněk v. r.	Prášek v. r.
Dr. Winter v. r.	Klofáč v. r.
Dr. Heidler v. r.	Stříbrný v. r.
Hampl v. r.	

Čís. 436.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 29. července 1919**

**o služebních poměrech obchodních pomocníků,
nastoupivších k výzvě vojenskou službu.**

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., se nařizuje:

Článek I.

Předpisy § 8, odst. 4. zákona o obchodních pomocnících ze dne 16. ledna 1910, č. 20 ř. z., a nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. ledna 1919, č. 14 a 15, ze dne 28. února 1919, č. 108, a ze dne 27. června 1919, č. 350 Sb. z. a nař., o zaměstnancích povoláných k vojenské službě, vztahují se i na ty zaměstnance, kteří při mobilisaci tělocvičných jednot nastoupili vojenskou službu v Československé republice.

Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a ministerstvu spravedlnosti se ukládá, aby je provedlo.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Horáček v. r.

Dr. Veselý v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Prášek v. r.

Dr. Winter v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Heidler v. r.

Stříbrný v. r.

Hampl v. r.

Čís. 437.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. července 1919,

jinž se stanoví organizační řád pro poskytování úvěru živnostníkům válkou poškozeným ve Slezsku a moravských enklavách.

Podle zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. zák. a nař., se nařizuje:

Článek I.

I. Účel úvěru pro živnostníky válkou poškozené (čl. I. zák.).

§ 1.

Účelem úvěru pro živnostníky válkou poškozené, jest poskytnouti příslušníkům živnostenského stavu v čl. II. uvedeným úvěrové pomoci, aby udrželi neb zřídili živnosti v těch případech, ve kterých nemohou jí dosáti dostatečnou měrou pravidelným živnostenským úvěrem.

Pod slovem „úvěr“ v dalším znění tohoto organizačního řádu dlužno rozuměti úvěr pro živnostníky válkou poškozené.

II. Okruh účastníků (čl. II. zák.).

§ 2.

Úvěru tohoto může se dostat:

- a) Majetníkům podniků živnostenských a obchodních, kteří již před válkou provozovali samostatně živnost, která však ve válce poklesla, nebo úplně zanikla bez jejich viny jejich službou vojenskou, službou pro válečné účely, nebo všeobecnými válečnými poměry; výjimečně též živnostníkům, kteří byli při vypuknutí války pomocníky;
- b) vdovám a dětem po těchto živnostnících k dalšímu provozování živnosti.

Nárok na úvěr mají vdovy a děti po živnostnících pod a) uvedených, provozuje-li se podnik dále na jejich vrub dle § 56, odst. 4. živn. řádu, aneb jestliže opověděly touž svobodnou živnost, která smrtí manžela neb otce zanikla.

III. Podmínky úvěru.

§ 3.

Ve všech případech § 2. jest účastenství v úvěru závislo na podmínce, že žadatel skutečně úvěrové pomoci potřebuje a že jí také jest hoden.

Zpravidla má tento úvěr býti omezen na takové živnosti, které zařaděny jsou do III. neb IV. třídy všeobecné daně výdělkové, aneb dle svého rozsahu budou do nich pravděpodobně zařaděny.

Živnostníci, kteří si mohou bez velkých obtíží opatřiti dostatečný úvěr pravidelný, jsou vyloučeni z tohoto úvěru; rovněž tak majetníci podniků, které již před válkou byly blízky zániku, aneb o kterých je nepochybně, že nemohou býti trvale zachovány. Pravděpodobnost úspěchu je také podmínkou úvěru dle § 2, lit. a) poslední věty.

Poskytnutý úvěr není na překážku, aby dlužník požíval pravidelného úvěru živnostenského.

Úvěru poskytuje se jen k tomu, aby živnostenský podnik byl vybudován a dále veden. K úhradě osobních potřeb neb výživy žadatelovy, nebo k vypořádání starších jeho závazků nesmí býti tohoto úvěru použito.

IV. Způsob úvěru.

§ 4.

Úvěr jest úročný a dlužno jej ve stanovených lhůtách splatiti. Jednotlivému živnostníku může býti tento úvěr povolen zpravidla nejvýše do 6000 K.

Úvěru poskytuje se na směnku nebo na dluhopis, avšak i v tomto posléz uvedeném případě jest dlužník povinen podepsati vedle dlužního úpisu i směnku.

Od dlužníka buďtež požadovány jistoty zřízení rukojemství, hypoteky, zástavou cenných papírů, pojistky na život a pod., pokud jich může dle svých poměrů poskytnouti bez podstatných obtíží. Manželka dlužníková aneb družka žijící s ním ve společné domácnosti nechť přistoupí za všech okolností k jeho závazku jako spoludlužnice.

Dále jest dlužník povinen na dobu trvání úvěrního poměru pojistiti si u tuzemského ústavu svůj podnik i se skladem surovin a zboží, jakož i ostatní svůj movitý a nemovitý majetek proti ohni a dáti pojistku opatřiti vinkulační doložkou, že bude pojištěný obnos pojištěnci vyplacen jen se souhlasem zemského komitétu.

I kdykoliv později, pokud úvěrní poměr trvá, může býti na dlužníkovi požadováno, aby za úvěr dal jistotu, neb danou jistotu doplnil, jest-li toho potřebí k zabezpečení úvěru a může-li to dlužník učiniti bez podstatných obtíží.

Při výplatě úvěru budiž toho dbáno, aby bylo zabezpečeno náležitě upotřebení úvěru. K tomu konci může úvěr místo v penězích býti poskytnut